

Fisterihenhyn, sat i Forbindelse med denne Sag. Jeg skal ikke indlade mig videre derpaa, naar andre ikke ville gøre det, men jeg anbefaler Plänen, og jeg mener, at naar saadanne Spørgsmaal kunde blive afgjorte med det samme saa nogenlunde tilfredstillende for Frederiksborg Amt, er det ganske naturligt, at Amtet giver til disse Amtsbaner et klækkeligt Tilskud, fordi det jo ellers har været helt fri for at give Bidrag til Baner med Undtagelse af den stakkels Gredsted- eller Gribstovbane. Nu er der imidlertid noget, jeg synes, at man savner i Loven om denne Jærnbane fra Hillerød til Frederiksværk. Retningen, Udgangspunktet, Holdepladserne berøre saa store og mange Interesser, at vi ikke pleje at overlade det til en privat Forhandling mellem de eventuelle Koncessionshavere og Indenrigsministeren at fastsætte alle disse Ting alene under Enhjyn til, hvorledes man kan faa tegnet det største Beløb i Aktier. Vi pleje at fastsætte dette i Loven paa en Maade, som stemmer med de almindelige Interesser efter Egnens Bestaenhed og Befolkningens Størrelse. Men det synes mig, at dette savnes her. Dernæst vilde jeg gerne spørge den ærede Ordfører, om der findes Koncessionsjøgere, eller det er noget, som Ministeren skal lede efter, naar han faar denne Bemyndigelse, der her søges. Det er ingenlunde et uberettiget Spørgsmaal. Dernæst vilde jeg gerne have at vide, hvad disse Koncessionsjögere, hvis Loven gaar igennem, maatte have i Nyggen af Kapital. Her er jo ikke Spor af Overslag over, hvad der skal bruges. Endvidere vilde jeg gerne have at vide, om man har det i Nyggen. Det er noget, som navnlig den ærede Minister lægger særlig Vægt paa, at han veed, at de have Penge, med mindre det er Kommuneraadene, hvad enten de ere smaa eller store, thi saa bryder han sig ikke saa meget om, hvor meget de skulle punge ud med. (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Na ja!) Nej, han approberer glat væk. Altsaa vilde jeg gerne vide, om de have de Penge, der ville være nødvendige, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget. Dernæst er der en Bestemmelse, som jeg har set fremkomme i de nyere Love i Nar, og om hvilken jeg er overbevist om, at den er fremkommen efter nøjagtig Overvejelse mellem de højere vedkommende, nemlig Bestemmelsen om Præferenceaktier, hvad der er noget andet end de tidligere Prioritetslaan, om det end gaar i samme Retning. Nu siges der nok, at der kan udstedes Halvdelen af Anlægskapitalen i Præferenceaktier med 4 Procents aarlig Rente, og det er virkelig billigt. Hvis der ingen

anden Fortjeneste er for Kreditor derved, er det en efter min Mening overmaade billig Rente. Det er Synd at nægte vedkommende det, hvis han gaar ind paa de Forpligtelser, som Koncessionshaverne naturligvis have efter de almindelige Regler. Men disse Præferenceaktier udelukke ikke, at der kan faas en vis forøget Fordel ved selve Udstedelsen, og jeg veed, at den ærede Minister har urgeret meget stærkt overfor enkelte Baneanlæg, at han vilde vide, om der var saadanne særlige Fordele, og jeg billiger ganske den ærede Ministers Betragtning i saa Henseende. Jeg har ikke billiget tidligere den ærede Ministers Betragtning — jeg skal gentage det kort — da han tillod Præferenceaktier til en Kurs, som betød noget ganske andet end hvad man havde tænkt sig, og man lagde det urimelige Kurstab paa den bevistlige Anlægskapital, saa at det hed sig, at der var medgaaet 1,300,000 Kr. til et Anlæg, som efter deres egne Papirer kun skulde koste 1 Million. Man kunde ikke give anden Forklaring angaaende de 300,000 Kr., end at de vare medgaaede til Kurstab paa Præferenceaktier. Jeg siger, jeg billiger den ærede Indenrigsministers Ønske om at se et mere fast Overslag, og dertil regner jeg ogsaa Rentetab, Anlæg, Kurstab o. s. v., og saa ville vi faa at se, hvad der skuler sig, navnlig i disse Præferenceaktier til 4 pCt. Disse Oplysninger ønskede jeg gerne at faa, thi de foreligge ikke. For en 15—16 Nar siden vedtog vi en Jærnbanelov, hvortil vi hverken havde Koncessionshavere eller Penge som Garanti for, at man virkelig vilde begynde paa Foretagendet, eller nogen Udsigt til at faa det gennemført, hvorfor vi ogsaa have haft Sagen staaende i alle disse Nar. Det var en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at give Koncession paa Baner paa Møen og i Odsherred, og disse Baner kunne vist staa i mangfoldige Nar endnu, hvis der ingen Penge kommer fra Staten eller Kommunerne, som vilde virkeliggøre et Resultat, og jeg tror derfor, det er berettiget at ønske, at der, for at vi kunne faa lidt fastere Gænge i disse Forhold, ogsaa er en Koncessionsjøger. Han skal møde med Overslag, og han skal møde med Tilbud, for at man kan se, at det virkelig betyder noget, i alt Fald skal han bøde noget alvorligt, hvis hans Tilbud intet betyder, saafremt han faar det i Loven omtalte Tilskud og Begunstigelse. Jeg tvivler ikke om, hvad den ærede Ordfører har sagt, at man har haft denne Sag under Forhandling i 7 Nar — jeg ved for Resten nok af egen personlig Erfaring, at det forholder sig saaledes — men derfor